

kompania motorowa „Iskra”, która”. W tym czasie nastąpiła również wisku dowódcy batalionu. Po kpt. kpt. Władysław Brzeziński „Nowobatalion doskonale zorganizowany ika, dzięki czemu mógł skupić się ych z przygotowaniem żołnierzy z poczęło się szkolenie kadry do i żołnierzy. Prowadził rozpoznanie a w rejonie, które dostarczyło wie- ofii obiektów, rozmieszczeniu zało- jej uzbrojeniu. W połowie roku na pt. Władysław Brzeziński „Nowo- d ich o koncepcji podziału batalio- grupowania. Dowódcą pierwszego alionu, a drugiego jego zastępcą. ostką taktyczną AK według wy- Etatowo miał liczyć 55 osób zgru- rużynach, a w ramach nich w pię- ch. W 1943 roku nadano numery i batalionu. W 1 kompanii „Wigry” mery 162, 163 i 164, w 2 kompa- 55, 166 i 167, w 3 kompanii „Wa- kompanii „Watra” 169, 170 i 171, ki” 172 i 173, a w 6 kompanii „Isk- oku wyłączono z kompanii „Szare utworzono na jego bazie 3 kompa- nior”. Kompania „Wawerska-Sępy” npania „Iskra” numer 8. Numeracja ach nie uległa zmianie³⁵.

o. cit., s. 115 i n.

Pod koniec października 1943 roku dowództwo ba- talionu objął rtm. Henryk Roycewicz „Leliwa”, który wcześniej był oficerem broni IV Rejonu³⁶. W sprawy organizacyjne batalionu wprowadził go jego zastępcą i dowódca X Zgrupowania por. Leon Gajdowski „Osto- ja”³⁷. Kontynuował on rozpoczęte przez poprzedniego dowódcę zadanie przygotowania batalionu do walki zbrojnej oraz rozpoznanie terenu i sił nieprzyjaciela³⁸. W lipcu 1944 roku na odprawie w lokalu przy ul. Pań- skiej, na której obecni byli kpt. Stanisław Steczkow- ski „Zagończyk” i rtm. Henryk Roycewicz „Leliwa”, wcielono w życie koncepcję podziału batalionu na dwa zgrupowania. Zgrupowanie IX pod dowództwem rtm. „Leliwy” składało się z 1, 2, 3 i 6 kompanii³⁹. Zgrupo- wanie X natomiast dowodzone było przez por. „Osto- ję”, zawierało 4, 5 i 7 oraz 43 i 44 kompanię WSOP⁴⁰. Niestety, zmiany te dokonały się bez udziału por. Leona Gajdowskiego „Ostoi”, gdyż rtm. Henryk Roycewicz „Leliwa” uznał, że oddziały X Zgrupowania obejmie on dopiero w chwili wybuchu Powstania w Warszawie. Na kolejnych odprawach batalionu dowódcy poszcze- gólnych pododdziałów przekazywali dane z obserwacji obiektów zajmowanych przez jednostki nieprzyjaciela.

³⁶ H. Roycewicz, *Batalion AK „Kiliński” w Powstaniu Warszaw- skim*, Londyn 1979, s. 10 i n.

³⁷ B. Lubisz-Nycz, *op. cit.*, s. 121.

³⁸ *Ibidem*, s. 124.

³⁹ Teren ograniczony ulicami: Grzybowską, Marszałkowską, Świętokrzyską, Nowym Światem, Al. Jerozolimskimi i Królew- ską.

⁴⁰ Obejmowało teren między ulicami: Twardą, Żelazną, Chłodną, Okopową, Wolność, Nowolipie, Karmelicką, Leszno, Rymarską, pl. Bankowym, Graniczną do pl. Grzybowskiego.